

באהבתך עידן

פרשת תרומה

העלון טעון גניזה ♦ אין לקרוא בשעת התפילה!

העלון בחסות רשת הכוללים "תפארת יוסף ובנימין" ב"ב ופ"ת בראשות הרה"ג נצח מהצרי שליט"א

ויקחו לי תרומה (כה, ב)

איתא במדרש, הדא הוא דכתיב "לך ה' הגדולה והגבורה" וגו'. ותמוה.

ביאר בספר **מדרש יהונתן**:

ידוע מה שאמרו חז"ל שהקב"ה קידש את ישראל בג' דברים **בכסף** - היינו ע"י כסף המשכן, **בשטר** - היינו ע"י התורה הקדושה, **ובביאה** - היינו כדכתיב כי **בועליך עושיך**.

ולכאורה כיצד מועילים קידושי כסף כאן, והרי הקב"ה כביכול נקרא החתן, ועם ישראל נקראים כלה, והדין הוא שהחתן צריך לתת את הכסף ולקדש בו. וכאן הרי ישראל נתנו את הכסף, כדכתיב **"ויקחו לי תרומה"** א"כ כיצד מועילים הקידושים.

אומרת הגמרא (קידושין דף ז') דאם אשה נתנה כסף לאדם חשוב, חלו קידושיה, והטעם כיון שבאותה הנאה שהסכים האדם החשוב לקבל ממנה זה נקרא כאילו נתן לה כסף, שהרי הנאה זו שוה כסף, ולכן חלו הקידושים.

כך גם כאן כביכול לקב"ה יש דין של "אדם חשוב", ובהנאה זו שקבלו ישראל ע"י שהסכים הקב"ה לקבל מהם כסף המשכן, חלו הקידושים. וזה שאומר המדרש: "ויקחו לי תרומה" - היינו זה כסף קידושין. ואם תקשה, והרי הקב"ה צריך לתת את הכסף, ולא ישראל, ע"ז תירץ המדרש, ה"ד, לך ה' הגדולה והגבורה, הקב"ה שהוא כביכול בבחינת אדם חשוב שהרי "לך הגדולה", לכן מועילים וחלים הקידושים.

ויקחו לי תרומה (כה, ב)

פרש"י "לי לשמי"

כתב בספר **"מדרש יהונתן"**:

דהנה אדם שלא נותן תרומות ומעשרות לכהן, סופו שיביא את אשתו לכהן, ע"י שתהיה ח"ו סוטה, ויבדקנה הכהן ע"י המים המרים. וכמו שדרשו חז"ל במס' ברכות (ס"ג.) על הפסוק **"ואיש את קדשיו לו יהיו"** - אדם שמשאיר את התרומות אצלו ולא נותנם לכהן וסמך ליה פרשת סוטה **"איש איש כי תשטה אשתו"** וגו' וידוע דבסוטה - צריך למחוק את השם במים. נמצא דע"י שאדם לא נותן תרומות לכהן, גורם שיביא את אשתו סוטה לכהן, וגורם לשם לימחק. ולהיפך - אם נותן תרומות לכהן ניצל מכל זה.

וזה שפירש רש"י **ויקחו לי תרומה** - ע"י שתתן תרומה לכהן אתה מציל את השם שלי שלא ימחק וזהו **"לי לשמי"**.

ויקחו לי תרומה (כה, ב)

פרש"י לי לשמי

כתב החיד"א ב"נחל קדומים":

ידועים דברי האר"י ז"ל דע"י שאדם נותן צדקה לעני - מיחד שמו של ה', וצריך לכוון כך, ידו של העשיר שפותח את ה' אצבעותיו זה אות ה', וכשמושיט זרועו נעשה כעין ו', דהזרוע כעין אות ו', והפרוטה היא בבחינת אות י'. וכשהעני פושט את אצבעותיו - זה אות ה'. וביחד שם הוי"ה, וזה שאמר הנביא ישעיה **"והיה מעשה הצדקה שלום"** "והיה" - הם אותיות הוי"ה, דע"י מעשה הצדקה נעשה שם הוי"ה "שלום" - שלם, ובזה פירשו את הפסוק במשלי **"עשיר ורש נפגשו - עושה כולם ה'" דע"י שנפגשים העשיר והעני - נעשה ע"י שניהם שם ה'.**

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה (כה, ב)

מדרש למה נסמכה פרשת תרומה לפרשת משפטים זהו שנאמר "עשיתי משפט וצדק בל תנחני לעושיק"י" (תהילים קיט, קכא)

ותמוה מה הקשר.

וי"ל דהיה קשה למדרש הרי סוף פרשת יתרו מדובר שם על המזבח וכו' וא"כ מן הראוי להסמיק את פרשת תרומה לפרשת יתרו.

ועל זה עונה המדרש **"עשיתי משפט וצדק"** הקדים פרשת משפטים כדי שנלמד שהכסף שאדם תורם צריך להיות במשפט זאת אומרת כסף ללא סרך של איסור דאם יעשה צדקה בכסף שהגיע לו באיסור אין להקב"ה חפץ במצוה כזו שנאמר "אני ה' שונא גזל בעולה", צדקה כזאת הולכת לסיטרא אחרא. וזהו **"עשיתי משפט"** קודם פרשת משפטים ואח"כ **"וצדק"** היינו תרומה ועל ידי זה **"בל תנחני לעושיק"י** הסטרא אחרא לא תוכל לעשוק את המצוה.

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת (כה, ג)

כתב **"בעל הטורים"**:

המילה תרומה יש בה אותיות תורה מ', רמז לתורה שניתנה למ' יום.

ועל פי זה יש למצוא במקרא קודש זה רמז לכל הימים שבהם קורין בתורה במשך השנה.

זה"ב רומז ליום ז' (שבת) ה' בשבוע וב' בשבוע.

כס"ף נוטריקון כפורים (יוה"כ) סוכות פסח וגם פורים.

נחש"ת נוטריקון נרות (חנוכה) חודש (ר"ח ובכלל זה ראש השנה) שבועות, וגם שמיני עצרת ושמחת תורה, תענית, אלו ימי התענית שגם בהם קוראים בתורה.

רבי מרדכי גנוט שליט"א הוסיף על זה רמז נפלא:

כאמור פסוק זה מרמז על כל קריאת התורה שיש במהלך השנה ועל זה אומר הפס' **"וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם"** היינו דראוי להתנדב צדקה בעליה לתורה.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה, ח)

כתב המהרי"ל דיסקין:

אנו אומרים בתפילות יו"ט **"בנה ביתך כבתחילה וכוונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו"**, וצריך להבין מהי הכוונה בתקונו מה תיקון יהיה צריך. ועוד הקשה דהנה ידוע כי בנין בית הבחירה הוא אחת ממצוות עשה, (כמבואר בס' המצוות להרמב"ם ז"ל מצוה כ', וכן הוא בספרי), ובגמרא סוכה (מא.) פירש"י ז"ל אבל מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבוא משמים שנאמר **"מקדש ה' כונונו ידוך"** עכ"ל, וא"כ יתבטל לנו מצות עשה של בנין בית המקדש, ותקשה למ"ד אין מצוות בטלות לעתיד לבוא, ואפילו למ"ד מצוות בטילות תקשה כי למה יתבטל, הא מ"מ כל מה שנוכל לקיים גם אז בוודאי מה טוב, ולכה"פ הוי כאינו מצווה ועושה, וא"כ למה יתבטל לנו הך מצוות עשה.

אלא, דלטובתם של ישראל ישאיר הקב"ה בהבנין איזה דברים קטנים לתקן, אשר בהתיקון הזה יתכשר שיהא ראוי לעבודה, כמו למשל מזבח שנפגם פסול, וכן במנורה אם יחסר איזה כפתור, ויתן לנו הקב"ה רשות לתקן ולגמור הדבר ע"י בני אדם למטה, ויקרא עבור זאת על שם ישראל כי על ידי המעשה שלהם נהיה ראוי לעבודה, ובזה יתקיים בנין בית הבחירה.

וזהו שאנו מבקשים בתפילה, **"והראנו בבנינו"** הראה לנו את בית המקדש בנוי, שיבוא מן השמים בנוי, וא"ת הלא יחסר לנו מצוה, על זה בקשתינו **"ושמחנו בתיקונו"**, הינו שתשאיר לנו מעט לתקן, ויהיה לנו חלק בהבנין שתקננו כמו מצוה שלימה, כי בלאו מעשה ידיו א"א להקריב ולעבוד עבודה.

ר' מאיר מפרמישלאן מלמד את בנותיו איך מתנהגים בבית המקדש
 אחת מבנותיו של ר' מאיר מפרמישלאן הכינה לו כוס קפה, ולאחר ששתה הגיב האבא במילים חיוביות מאוד על טעמו של כוס הקפה. כעבור זמן מה ניגשה בת נוספת של הרבי והכינה עבורו כוס קפה, ותגובתו היתה קרירה למדי.
 הדבר עורר את תמיהתה של הבת השניה, שכן גם היא שמעה את תגובת אביה על הכוס הראשונה.
 ראה אביה את תמיהתה, והסביר לה כדלהלן: אחותך שהכינה לי את הכוס הראשונה, הכניסה בתחילה את הקפה, שהוא בבחינת 'דין', ואחר כך את הסוכר, והסוכר 'המתיק את הדינים'; אבל את, הכנסת קודם את הסוכר, ואחר כך את הקפה, וממילא עוררת את הדינים!
 אמר על כך הגר"י זילברשטיין: אנחנו אין לנו כל מושג בדברים אלה של ר' מאיר'ל מפרמישלאן, אחד מגדולי הגדולים בדורות שלפנינו. מה שברצוני לומר הוא, שגם ר' מאיר'ל בעצמו לא התכוון ללמד את בנותיו את תורת המתקת הדינים, על כל מה שכרוך בה. לא זו היתה כוונתו בדבריו.
 הרבי התכוון ללמד את בנותיו את צורת ההנהגה בבית היהודי, ומסר זה מתאים במיוחד לתקופתנו.
 יש הסבורים שאמנם ההנהגה בבית צריכה להיות ברמה הרוחנית הגבוהה ביותר, אבל מאידך – כך הם חושבים – לא כל דבר המתרחש והנעשה בבית, נזקק לרמה שכזו...
 הם מוכנים להבין ש'המעשים הגדולים' של הבית, אכן צריכים להיעשות מתוך רצינות המחשבה, ומתוך הכוונות היותר טובות, אבל האם גם הפעולות הקטנות, מעשי היום-יום, נכרכים בהנהגה זו של הבית היהודי?
 ולמשל, כאשר אני מכין קפה, האם יש הבדל אם אניח את הקפה לפני הסוכר, או ההיפך?
 בא הרבי, ר' מאיר מפרמישלאן ולימד את בנותיו שגם דבר זה כלול בהנהגת הבית, וגם הפעולות הקטנות ביותר – מן הראוי שתיעשינה בכוונה הראויה, ומתוך רצון לקדש שם שמים.
 כי הבית היהודי, בית מקדש הוא! ומי שמתייחס לביתו כך, הרי יבין מאליו שכמו שבבית המקדש הוא לא היה מזלזל בשום פעולה, וכל מילה שהיה מוציא שם מפיו היתה בכוונה היותר ראויה, כך צריכה להיות הנהגתו בתוך ביתו.

בית ואשה לפני הכל!

סיפר ר' יחיאל מאיר צוקר שליט"א:
 באשדוד בתקופה מסוימת היתה מצוקה קשה של כוללים. בימים ההם החל הרב שלום בער סורוצקין שליט"א את מפעליו הגדולים, נפגשתי עמו, ותוך כדי פגישה נחשפתי אל הצלחותיו, והחלטתי שאני מקים כולל בעיר, אבל לא כולל רגיל אלא כולל שדורש מאברכים עמל רב – תמורת תשלום של אלף דולר בחודש, להוריד מעליהם חלק מהדאגות, שישבו ויגדלו בתורה.
 כבכל דבר, ניגשתי למו"ר רבי פנחס שרייבר זצ"ל. הוא, שידע מהמצוקה הקשה, וגם ראה חיסרון בכלל רציני שיתן דוגמא לבני עליה אמיתיים, עודד אותי מאוד, כמובן, לענין. סיכמתי עם רעייתי על נסיעה לא ארוכה לאמריקה. הייתי מתואם עם הרב סורוצקין, הוא התחייב לעזור לי באיסוף הכספים שם.
 התארין היה סגור, ההכנות היו בעיצומן, הכנתי אלבום, ניירת, גלגלים נעו קדימה, נפלא.
 שעת צהריים, הטלפון בבית מצלצל ומהעבר השני של הקו מורי ורבי זצ"ל. הוא ניגש ישר לענין: "האם אשתך מרוצה מנסיעתך?"
 אמרתי ששוחחתי איתה והיא מסכימה. היא רק מסייגת את זה שהנסיעה תהיה חד פעמית ולא כל חודש...
 "זאת אומרת שהיא אינה מרוצה מזה", סיכם הרב, "אם כך – אינך נוסע, תבטל את כל התכנית!"
 הטלפון הזה נתן לי שיעור חזק מאוד, והעמיד אותי על טעות נוראה שחייתי עמה כמה שנים! במשך כל השנים שהקמתי מוסדות, עסקתי בחינוך, הרבצתי תורה אצל בחורי ישראל, דאגתי את דאגתם, זיכוי הרבים ללא לאות, היה ברור לי שכל אלו שמים בצל את הבית, הבית יכול לחכות. אם הם לא עושים מה שאני עושה – אני מזכה אותם, ובקשיים שלהם יש להם חלק במעשי הכבירים...
 מו"ר זצ"ל העמיד אותי במשפט אחד קצר במקום האמיתי: הבית והאשה לפני הכל!
 שמו של הקב"ה ימחה על המים, ולא תימצא מריבה בין איש לאשתו!

אין עם מי לדבר...

פעמים רבות הבעל מגיע מהכולל/ מהעבודה, ואשתו לא התפנתה מעיסוקיה, וכשהוא נכנס הביתה 'אין לו עם מי לדבר'... כדאי לשמוע בענין זה סיפור מרתק שסיפרה הרבנית ל. קרליץ ע"ה, אשתו של מרן הגר"נ שליט"א.
 הרבנית היתה כידוע נינה של מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל. אביה, הגאון רבי צבי קופשיץ זצ"ל (חמיו של מרן הגר"נ שליט"א), היה נשוי לנכדתו של ר' יוסף חיים. הרבנית סיפרה שלהגר"ח היה מנהג, שכל נכד/ה שהתחתנו, הוא היה עולה פעם אחת לביתו של הזוג החדש, יושב ומשוחח איתם, ומדריך אותם בבניית הבית.
 כאשר אמי ע"ה התחתנה, סיפרה הרבנית קרליץ, ביקש הסבא לעלות לביתה, במיוחד מאחר שהיתה יתומה, והגר"ח גידל אותה בביתו, השיא אותה, ודאג לכל צרכיה.
 פעם, כאשר התפלל הסבא ערבית ביחד עם החתן הטרי, רבי צבי קופשיץ, שאל הגר"ח את החתן האם אפשר עכשיו לעלות אליהם הביתה. החתן השיב בחיוב, ושניהם נכנסו הביתה בצוותא.
 והנה, כך סיפרה הרבנית קרליץ ע"ה, כאשר נכנסו הגר"ח ואבי אל הבית, מצאו את אמי כשהיא מתפללת. הם לא רצו להפריע לה בתפילתה, והמתינו. וכך ישב הגר"ח וחיכה בסבלנות עד שהנכדה תסיים את התפילה. אבל היא האריכה והאריכה, ובסופו של דבר יצא הגר"ח מן הבית.
 לאחר שסיימה את התפילה, אמר לה בעלה שזה עתה היה כאן הגר"ח, וכיון שלא יכול היה להמתין יותר, עזב את הבית. הנכדה רצה אחרי סבה, וכשהשיגתהו ביקשה שיעלה לביתם עכשיו.
 השיב לה הסבא: יש באפשרותי לעלות, אבל לא אעשה זאת כדי ללמדך ולחנך אותך שכאשר הבעל מגיע הביתה, מן הראוי שתהיי כבר לאחר התפילה...
 חשובים הדברים הללו במיוחד לבני דורנו, שלפעמים אינם יודעים היכן להציב את הכלל הנכון בחייהם, ואינם בוחרים ביסודות הראויים. מרן הגר"ח לימד אותנו שלמרות ערכה העצום והנורא של התפילה, כשהבעל חוזר הביתה כדאי מאוד שהאשה תהיה מוכנה לקראתו, ולא תעסוק גם בעניינים העומדים ברומו של עולם.

לע"נ דוד בן יפת ולאה בת סעדיה גדיס ע"ה

מבצע!!!
 בקניית הסטים
"להתעדן באהבתך"
"ויתוכו רצוף אהבה"
 הספר החדש על המועדים - **מתנה!**
 להשיג בטלפון: 052-7179954

ניתן להשיג את הספרים בשעות הערב בב"ב בטל: 052-7179954
 ב"ב, שיכון ח' 052-7685864 • ירושלים - 02-6513701 • נתניה - 055-6683104
 • רכסים - 057-3168397 • קרית סטר - 052-7612885 • גניבות - 054-8481239

להתעדן
 כאן בעולם הזה

בסיועה דשומיא יצא לאור
 הספר שיתמיק לך
 את שולחן השבת
 הספר מכלל פנינים יקרים
 המלוקטים ממאות ספרים.
 מנופים כשבו נפשות את מה
 שערב לרוח ונחמד לאות.
 משובחים בסיפורי מופת.

להשיג בחנויות המובחרות
 מותק... מותק... מותק...

עלון זה יוצא להצלחת הרב הגאון **נצח בן תורקיה** שושנה **הרסה בת פרוחה** שושנה **מהצרי לעילוי נשמת ר' סעדיה בן נחום תורקיה שושנה בת מהדי יוסף בן ר' סעדיה שלום בן ר' סעדיה ת.נ.צ.ב.ה.**

ולהצלחת רבקה בת הרסה והילדים אהוד יצחק בן הרסה והילדים מרים בת הרסה והילדים משה בן הרסה חדה בת הרסה והילדים רינה בת הרסה ברכה בת הרסה שמעון אלעזר בן הרסה שלמה דוד בן הרסה חנה מרים בת ברכה יעקב בן חנה מרים